

VÁROSÉPÍTÉSZETI KONCEPCIÓ

A kerület egyik legsúlyosabb problémája a zöldfelületek szinte teljes hiánya. Az épített környezet mellett a zöld környezet szinte teljesen eltűnt ebből a városrészből. Az érvényben lévő és tervezett szabályozási tervek és szabályzatok, is ezt az arányt kívánják javítani és ezáltal a történelmi részt élhetőbbé, emberségesebbé tenni. A meglévő épületállományra és az azok által meghatározott városépítészeti struktúrára, a fasorok nélküli szűk utcákra és mellékutcákra ma már, mint a közös kultúránk egy megőrizendő darabjára is tekintenünk kell. A város kiterjedtsége miatt eltűri, hogy helyenként –elsősorban a Körúton kívüli részeken- a régi szerkezetet felülírva új, korszerűbb városszerkezet születhessen meg (pl. Corvin projekt, vagy a Kéthly Anna tér és Klauzál utca szabályozása), melyben már a zöldfelület is helyet kaphat, mint a korszerű város elengedhetetlen alkotóeleme.

A Terézvárosban túl sok építészeti, városépítészeti eszköz azonban nincs a kezünkben, hiszen a századelőn és korábban kiépült struktúrát nem lehet még csak részben sem lerombolni, hogy azokat aztán szélesebb utcákkal újjáépítsük. A zöld területek iránti igényt azonban jól mutatja, ahogyan a városháza projekt kapcsán a bazárok elbontása után a belvárosban kialakult új szabad területet a városlakók nagy része mennyire pozitívan fogadta. A kérdés azonban ezekben a belvárosi kerületekben mindig kettős, mi a fontosabb az élhetőbb, emberségesebb, levegősebb város, vagy a történelmi szövet, a történelmi építészeti karakter megőrzése?

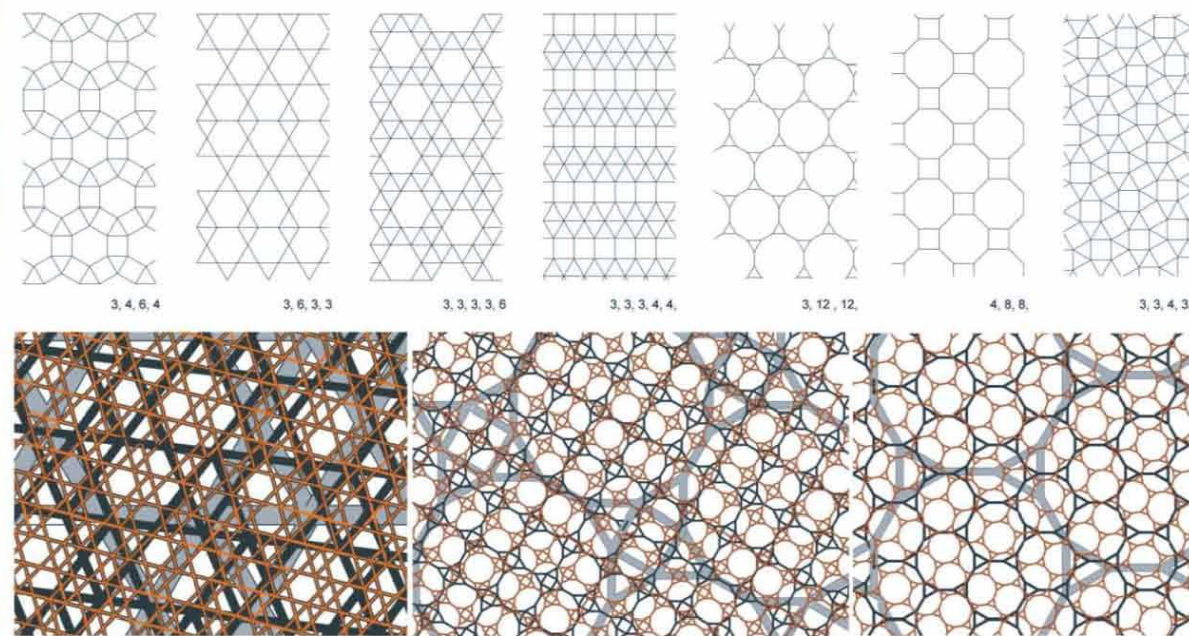
Ezt szem előtt tartva próbáltunk egy olyan beépítést létrehozni, mely egyszerre próbálja meg továbbvinni a történelmi építészeti karaktert és ajándékozni meg a város lakóit egy újabb zöldfelülettel. A két szomszédos épület tetőtérbeépítését a szabályozási tervben is sugalmazott tetőkertes kialakítással oldjuk meg. Az új lakások az eredeti tetők kontúrjain belül kaptak helyet. A magastetők helyett azonban az épület tetejének teljes területén egy (az épület szárnyaitól függően) többszintes tetőkert kap helyet. Az eredeti utcakép visszaadása érdekében azonban az utcai szárny felett egy egyterű, nagy, filigrán, fehér, sorolt betonszerkezetű nyitott pergolát helyeztünk el. Ez az egységes, nyugodt képet festő pergolarendszer képes mai módon megjeleníteni az impozáns, egyterű tetők építészeti karakterét. Egy képen összefoglalja, bekeretezi és el is rejti a mögötte megbújó, sajátos tetőfelépítmények, kéménykialakítások miatti tagolt tetőfelépítményt.

Javaslatunk tehát a mostani utcaképet jellemző NAGYVONALÚSÁG megőrzése úgy, hogy egyúttal közösségi – vagy csak a lakók által használható - tetőkerteket hozunk létre.

ÉPÍTÉSZETI KONCEPCIÓ: „ÁRNYÉKTETŐK”

Az épületek hátsó szárnyaira is tetőkert kerül. Ezek az utcáról nem látható területeken kortárs tájépítészeti eszközökkel kívánjuk érzékelhetővé tenni a múltat, és kiszolgálni a jelen kort. Az eredeti térszerkezetet élő növénystruktúrákkal – sövényfalakkal, ill. egy könnyed, filigrán acélhálával és az arra lugasszerűen felfuttatott növényhálával – rekonstruáljuk a jelenlegi tetőszinten. A 3-4 m magas szellős növényfalak kívülről feszes képet mutatnak, belépve azonban egy-egy zöld testbe, apró modern kerteket, újabb és újabb kortárs kertművészeti meglepetéseket találhatunk. Itt olyan szabadtéri közösségi funkciók kaphatnak helyet, melyek segíthetnek a kötődés és identitásképzésben: közösségi parkok, titok kertek, tematikus kertek. A tetőszinten az utcai fronton kialakított pergolákat fix árnyékoló-lamellák beépítésével tovább lehet artikulálni. Ezeknek a lamelláknak a segítségével az épületek egyszerre kaphatnak hasonló karakterű arculatot, de ez az eszköz az egyedi karakter kialakítására is lehetőséget teremt. A rajzolat segíthet mai nyelven megidézni az épületek születésének korát.

A megépülő szerkezet később akár teljes területen beüvegezhető lenne – ezáltal tetőszinti „orangerie”-t lehet kialakítani, ill. részben napkollektorokkal is el lehet látni. Elsősorban a szerkezethez jobban illeszthető lamellás napkollektorokkal, nem pedig a nagyméretű, táblás fix dőlésszögű paneles kollektorokkal.

A tetőfelépítményt védő háló rajzolata a századelő építészetét próbálja mai módon megidézni

A tetőfelépítményt védő burok rajzolata egy látszólag irracionális, a valóságban nagyon is racionális elven alapul. A síkot lefedni félig szabályos sokszögekből csak limitált számú variációban lehet. Adott esetben ezt a formát 3 eltérő léptékben is javasoljuk felhasználni. Első lépték a szerkezeti egységnek felel meg, a második és harmadik pedig az árnyékolók szerkezetének, ill. magának az árnyékoló lamelláknak. A különböző léptékek akár előre legyártható módon ugyan abból a geometriai alapelemből állnak össze, az egyre kisebb léptékek pedig kis szögeltéréssel kerülnek összeszerelésre. Így a kapott rajzolat változatos képet mutat magáról, mely ezzel képes megidézni a szecessziós Budapest összetett díszzeit mai formában.

